Nr. 12, 14. årgang, december 2011 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

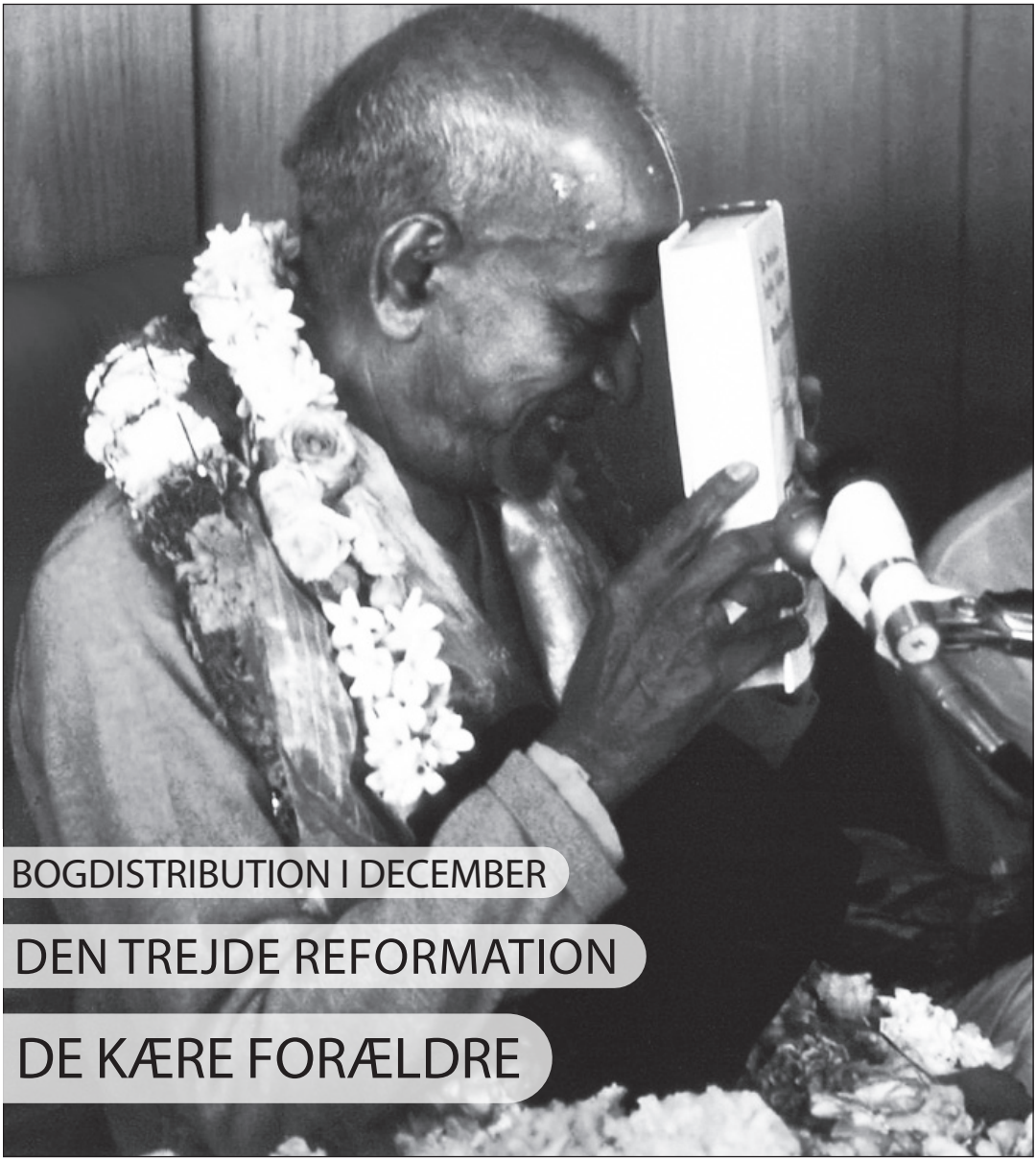

BOGDISTRIBUTION I DECEMBER

DEN TREJDE REFORMATION

DE KÆRE FORÆLDRE

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Bogdistribution i december

Af Lalitanatha Dasa

Manidhara Prabhu, som mange allerede kender, er netop flyttet ind i templet i København! Det er et stort bidrag til templet, for personer med 40 års erfaring i hengiven tjeneste er sjældne at finde. Der bliver god mulighed for at høre ham give foredrag, sludre med ham eller være sammen med ham omkring tjeneste i templet.

En af disse tjenester er bogdistribution. Manidhara var gennem mange år en af Tysklands bedste bogdistributører og holder stadigvæk af at gå på gaden og sælge Srila Prabhupadas bøger. Det bliver der mulighed for at være med til her i december, hvor vi har maraton i bogdistribution på Københavns gader. Ikke kun Manidhara, men også Jahnu Prabhu, der nu bor i Mayapur og før i tiden var en af Danmarks bedste bogdistributører, kommer til København i december for at distribuere bøger. Kom og oplev det!

Hvis du ikke selv kan gå på gaden med Srila Prabhupadas bøger, kan du bidrage til bogdistributionen på andre måder. Du kan hjælpe til med templets tjenester for at frigøre andre til at gå ud på gaden, eller du kan donere et beløb, som der kan distribueres bøger for. Hvert år plejer mange at skænke beløb, som går til at forære bøger til hospitaler, fængsler, skoler, biblioteker, kendte personer osv.

Ligegyldigt hvordan er det en stor tjeneste at distribuere Krishnas bøger. At give åndelig viden er det bedste, vi kan gøre for andre (vi ved sikkert alle, hvor meget vores liv blev forandret af at læse Srila Prabhupadas bøger). Hvad mere er, er mange af bøgerne på vores boglager gamle og trænger til at blive distribueret. Alene af den grund er det en stor tjeneste, hvis man kan hjælpe med at få dem ud til dem, som de virkeligt er bestemt til. Kontakt templet for at høre nærmere om mulighederne for at bidrage til bogdistributionen i december.

Regn med, at januarnummeret af *Nyt fra Hare Krishna* bliver en uges tid forsinket. Bemærk også, hvis det er tid til at betale abonnement. Hjælp os venligst ved at betale så omgående som muligt. Vi er afhængige af jeres økonomiske deltagelse for at kunne udgive et fast Krishnabevidst magasin hver måned, og vores administrative ressourcer er begrænset, så jo færre påmindelser og rykkere, vi skal udsende, jo gladere er vi.

Ld. ॐ

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.
© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.
ISSN 1600-0153
Redaktion:
Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk
Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk
Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930
Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119
Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

I dette nummer

Redaktionelt 2
Srila Prabhupadas side 3
Et tilfældigt fald er én ting, men... 6
Gaura-nitais ønskeliste for december 8
Laktovegetarisk diæt 9
Livets mening er at nyde 11
De kære forældre 12
Den trejde reformation 15
2012 og mayas kalender 19
Notitser og ordliste 20
Børneside 21
Labanga latika 22

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, del 11

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi kommer ind i deres samtale om aftenen den 29. februar 1972.

Bob: Der er noget *prasada* her [mad ofret til Krishna]. Det bliver ofret, og vi spiser det. Der bliver serveret forskellige slags *prasadam*. Noget kan jeg lide, men noget bryder jeg mig slet ikke om.

Srila Prabhupada: Det burde du ikke gøre. Perfektionen er, at uanset hvad der bliver ofret til Krishna, accepterer du det. Det er perfektionen. Du kan ikke sige: "Det kan jeg lide, og det kan jeg ikke lide." Så længe du skelner sådan, betyder det, at du ikke har værdsat *prasadam* [Guds nåde] for hvad det er.

En hengiven: Hvad nu, hvis nogle taler om at kunne lide og ikke at kunne lide? Hvis nu nogle laver *prasada*...

Srila Prabhupada: Ikke noget med at kunne lide og ikke kunne lide. Alt, hvad Krishna kan lide, er helt fint.

En hengiven: Ja. Men hvad nu, hvis nogle laver noget *prasada* til Krishna, men det er ikke så godt, og det er ...

Srila Prabhupada: Nej. Hvis det er lavet med hengivenhed, vil Krishna kunne lide det. Præcis som Vidura. Vidura gav Krishna bananer, men han var så optaget af tanker, at han smed de rigtige bananer væk og gav Krishna skrællen, og Krishna spiste den [alle griner]. Krishna vidste, han gav den med hengivenhed, og Krishna kan spise alt, hvis der er hengivenhed. Det betyder ikke noget, om det smager godt, materielt set eller ej. På samme måde tager en hengiven Krishna-*prasada*, uanset om det smager materielt godt eller ej. Vi bør acceptere alt.

En hengiven: Men hvad nu, hvis hengivenheden ikke er der, som i Indien...

Srila Prabhupada: Hvis hengivenheden ikke er der, kan Han ikke lide nogen form for mad, uanset om den smager godt eller ej. Han accepterer den ikke.

En hengiven: I Indien...nogen -.

Srila Prabhupada: Åh Indien, Indien. Snak ikke om Indien! Tal filosofi. Hvis der ikke er hengivenhed, accepterer Krishna ikke noget, hverken i Indien eller i jeres land. Herren Krishna er ikke tvunget til at acceptere noget dyrt, fordi det smager godt. Krishna har mange velsmagende retter i Vaikuntha, Han hungrer ikke efter din mad. Han accepterer din hengivenhed, *bhakti*. Hengivenheden er den virkelige ting, ikke maden. Krishna accepterer ikke mad fra denne materielle verden. Han accepterer kun hengivenhed.

patram puspam phalam toyam
yo me bhaktya prayacchati
tad aham bhakty-upahrtam
asnami prayatatmanah
[Bg. 9.26]

["Hvis man tilbyder Mig med kærlighed og hengivenhed et blad, en blomst, en frugt eller noget vand, tager Jeg imod det."] "Fordi det er blevet ofret til Mig med hengivenhed og kærlighed" – det er det, der kræves. Derfor tillader vi ingen, der ikke er en hengiven, at lave mad. Krishna accepterer ikke noget fra en ikke-hengivens hænder. Hvorfor skulle Han acceptere det? Han er ikke sulten. Han har ikke brug for mad. Han accepterer kun hengivenheden, det er alt. Det er det vigtigste punkt. Så man er nødt til at blive en hengiven, ikke en god kok. Men hvis man er en hengiven, vil man også være en god kok. Helt af sig selv bliver man en god kok. Derfor skal man blot blive en hengiven, så følger automatisk alle andre gode kvaliteter. Og hvis man er en ikke-hengiven, har nok så mange gode kvalifikationer ingen værdi. Man er på det mentale plan, så man har ingen gode kvalifikationer. [der er en lang pause i samtalen.]

Srila Prabhupada: Hvad er klokken?

Syamasundara: Klokken er seks.

Srila Prabhupada: Det er nødvendigt med spørgsmål og svar. De gavner alle.

Bob: Jeg har et spørgsmål mere om *prasada*.

Srila Prabhupada: Ifølge Suta Gosvami:

munayah sadhu prsto 'ham
bhavadbhir loka-mangalam
yat krtah krsna-samprasno
yenatma suprasidati
[SB 1.2.5]

["Oh vismænd, jeg er på rette vis blevet udspurgt af jer. Jeres spørgsmål er fortræffelige, for de drejer sig om Herren Krishna og er dermed relevante for hele verdens velfærd. Kun spørgsmål af denne slags kan tilfredsstille selvet fuldstændigt."]

...Hiranyakasipu gav gift til sin søn [der ofrede den til Krishna], og sønnen drak den som nektar. Så selv hvis andre synes, det smager dårligt, synes den hengivne, at det smager vældig godt. Hvad så, om det smager dårligt? Han blev tilbudt gift, rigtig gift. Og Putana Raksasi – hun gav også Krishna gift. Men Krishna var så venlig, at Han tænkte: "Hun accepterede Mig som Min mor," så Han tog imod giften og befriede hende. Krishna ser ikke den dårlige side. Et godt menneske ser ikke det dårlige – det ser kun det gode. Præcis som en af mine ældre Gudsbrødre – han ville lave forretning med min Guru Maharaja [åndelige mester], men min Guru Maharaja så ikke det dårlige. Han så det gode. Han tænkte: "Han er kommet for at yde mig tjeneste."

Bob: Hvad var det? Forretning med hvem?

Srila Prabhupada: Jeg taler om min Guru Maharaja.

Bob: Aha. Jeg har et andet spørgsmål om *prasadam*, hvis jeg må. Lad os sige, at en hengiven har nogle problemer og ikke spiser en bestemt slags mad. F.eks. spiser nogle hengivne ikke ghee på grund af leverproblemer. Burde disse hengivne i virkeligheden spise enhver form for *prasada*?

Srila Prabhupada: Nej, nej. De, som ikke er perfekte hengivne, må gerne gøre forskel på den måde. Men en perfekt hengiven skelner ikke. Men hvorfor skulle man imitere en perfekt hengiven? Så længe man skelner, er man ikke en perfekt hengiven. Men hvorfor skulle du kunstigt imitere en perfekt hengiven og spise alt?

Bob: Jeg forstår.

Srila Prabhupada: Pointen er, en perfekt hengiven skelner ikke. Uanset hvad der er ofret til Krishna, er det nektar. Det er alt. Krishna accepterer alt fra en hengiven. "Ligegyldigt hvad der bliver Mig tilbudt af Min hengivne," accepterer Han det. Det samme gælder for en hengiven. Kan du ikke se pointen? En perfekt hengiven skelner ikke. Men hvis jeg ikke er en perfekt hengiven, og jeg ser forskel, hvorfor skulle jeg så imitere den perfekte hengivne? Det er måske ikke muligt for mig at fordøje alt, fordi jeg ikke er en perfekt hengiven. En hengiven bør ikke være en tåbelig mand. Det siges: *krsna ye bhaje se bada catura*, så en hengiven kender sin plads og er intelligent nok til at behandle andre derefter.

At handle i viden om Krishna

En indisk herre: Ved hvilke slags handlinger optjener man god *karma*?

Srila Prabhupada: God *karma* betyder det, der er anbefalet i Vedaerne. Det er specielt anbefalet, at man udfører *yajna* [offer]. *Yajna* betyder handlinger, der gøres for at tilfredsstille Vishnu, Guddommens Højeste Personlighed. Så god *karma* betyder udførelse af *yajna*, sådan som det er anbefalet i den vediske litteratur. Og formålet med disse *yajnaer* er at tilfredsstille Den Højeste Herre. En god og lovlydig borger er den, hvis handlinger tilfredsstiller regeringen. Uheldigvis ved den moderne civilisation ikke, hvad Guddommens Højeste Personlighed er, for slet ikke at tale om, hvordan man tilfredsstiller Ham. Folk ved det ikke. De har udelukkende travlt med materielle aktiviteter. Derfor udfører de alle kun dårlig *karma* og pådrager sig dermed lidelse. De er som blinde mænd, der leder andre blinde mænd, og begge lider på grund af dårlig *karma*. Dette er meget nemt at forstå. Hvis man gør noget kriminelt, vil man lide. Hvis man gør noget godt for staten og folket, bliver man anerkendt, og nogle gange får man en titel. Det er god og dårlig *karma*. Så god *karma* betyder, at man nyder materiel glæde, dårlig *karma* betyder, at man lider materielle kvaler. Ved god *karma* får man fødsel i en god familie, man får rigdom, gode penge. Man bliver en stor lærd mand, og man bliver også smuk.

[Der går lidt tid]

Bob: Hvad med den person som...som ikke er klar over, at Gud findes, men...

Srila Prabhupada: Han er et dyr. Dyret ved ikke, hvad der er godt. En person, der ikke ved, hvad Gud er, eller en, der ikke prøver på at forstå Gud – han er et dyr. Der er dyr med fire ben, og han er et dyr på to ben. Og Darwins teori er, at de er aber. Så alle, der ikke kender Gud eller ikke prøver at forstå Gud, er intet andet end dyr.

Bob: Hvad med de uskyldige folk?

Srila Prabhupada: Dyret er helt uskyldigt. Hvis man skærer halsen over på det, protesterer det ikke. Så uskyld er ingen særlig god kvalifikation. Alle dyr er uskyldige. Derfor har man chancen for at skære halsen over på dem. Så at blive uskyldig er ingen særlig god kvalifikation. Vi henstiller til, at man bliver meget, meget intelligent, og så skal man prøve at forstå Krishna. At blive en uskyldig, uvidende dumrian er ingen særlig god kvalifikation. Enkelhed er udmærket, men man bør ikke være uintelligent.

Bob: Kan du fortælle mig igen, hvad intelligens er?

Srila Prabhupada: Intelligens betyder...én, der ved, hvem han selv er, hvad verden er, hvad Gud er, og hvad forholdene mellem disse ting er – han er intelligent. Dyret ved ikke, hvad han er. Han tror, at han er kroppen. På samme måde er den, der ikke ved, hvem han er – han er ikke intelligent.

Bob: Hvad med en person, som gør eller prøver at gøre, hvad der er rigtigt, og er meget samvittighedsfuld i stedet for at være ubevidst omkring de ting, han gør. F.eks. tjeneren, der er meget ærlig over for sin herre. Han ved, at var han ikke ærlig, ville han ikke blive afsløret, men han fortsætter alligevel med at være ærlig. Hvad med en sådan person? Er det også en slags god *karma*?

Srila Prabhupada: Ja, at være ærlig er også god *karma*. Hvordan man bliver et godt menneske, står indgående beskrevet i *Bhagavad-gita*:

daivi sampad vimoksaya
nibandhayasuri mata
[Bg. 16.5]

Så hvis man bliver kvalificeret med *daivi sampad* [de transcendentale kvaliteter], så *vimoksaya* – man vil blive befriet, og *nibandhayasuri* – hvis man er kvalificeret med de dæmoniske kvalifikationer, vil man blive endnu mere og mere indfanget. Desværre ved den moderne civilisation ikke, hvad der er befrielse, og hvad der er fangenskab. De er så uvidende. De ved det ikke. Hvis jeg spørger dig, hvad du mener med befrielse, kan du så svare [intet svar], og hvis jeg spørger dig, hvad du mener med fangenskab, kan du så svare? [Igen intet svar] Disse ord er der i den vediske litteratur – befrielse og fangenskab – men nu om dage ved folk ikke engang, hvad der er befrielse, og hvad der er fangenskab. De er så uvidende og tåbelige, og stadigvæk er de stolte af at have gjort fremskridt i viden. Kan du svare på, hvad befrielse er? Du er lærer, men hvis jeg spørger dig, kan du så svare på, hvad befrielse er?

Bob: Ikke på en passende måde, for hvis jeg kunne forklare det, ville jeg selv blive befriet meget hurtigt.

Srila Prabhupada: Men hvis du ikke ved, hvad befrielse er, hvordan ved du så overhovedet, hvad hurtig eller langsom befrielse er? [Alle griner] Der kan slet ikke være tale om befrielse, hverken hurtig eller langsom. Du må først vide, hvad befrielse er. Hvis du ikke ved, hvor toget går hen, hvad nytte har du så af at spørge eller forstå, om det kører hurtigt eller langsomt? Du kender ikke dit endemål. Hvad er befrielse?

Bob: Øøhhh...

Srila Prabhupada: Jeg spørger. Du spørger mig dagligt. Nu spørger jeg dig.

Bob [griner]: Øh – okay...Jeg tænker lige et øjeblik.

Srila Prabhupada: Befrielse er beskrevet i *Srimad-Bhagavatam*. Det nøjagtige sanskritord for befrielse er '*mukti*'. Så det er defineret i *Srimad-Bhagavatam*.

muktir hitvanyatha rupam
svarupena vyavasthitih
[SB 2.10.6]

Man bør ophøre stoppe med alt nonsens og blive situeret i sin oprindelige position. Men dette er også meget problematisk, for ingen kender deres oprindelige position og ved, hvordan man handler korrekt. Folk generelt handler forskelligt, fordi de ikke ved, hvad der er rigtigt. Moderne mennesker er så uvidende omkring deres liv. Det er en meget penibel situation. De ved intet." (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Et tilfældigt fald er én ting, men....

Af Jayadvaita Swami

I det følgende bliver Jayadvaita Swami spurgt, om der er grænser for, hvor meget vi kan tilgive.

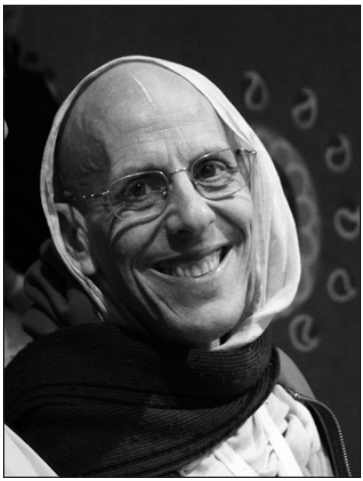

Jayadvaita Swami

”Kære Jayadvaita Swami.

Over alt i vores bøger og deres kommentarer bruges ordet ’tilfældigt’ ofte til at beskrive den hengivnes ’fald’ eller ’synd’. Men hvad står der i kommentarerne om ’overlagt’, hvor en person tænker: ”Jeg rejser mig fra denne stol, går derover og…”? Og han rejser sig med fuldt overlæg fra stolen for igen og igen at gøre det, han gør. Der må være en grænse for naturen og mængden af ’tilfældig’ synd.

Jeg har tilgivet mine hengivne venner, der ’tilfældigt’ faldt ned. Men jeg er forvirret med hensyn til den åbne dør, som vi forventes at have over for hengivne, hvis gentagne onde handlinger ikke var at ligge hos ludere, men mord, pengeafpresning, voldtægt og tilsigtet ødelæggelse af børns sind og karakter. Der må være en klar grænse for naturen og mængden af ’tilfældigt’ i forbindelse med synder.

Nityananda Rama Dasa.”

Kære Nityananda Rama Prabhu.

Tak for dit relevante spørgsmål. Lad os se på ordene ’tilfældigt’ og ’overlagt’. Nogle gange begår vi en synd uden på nogen måde at have til hensigt at gøre det og tilmed uden at vide det. For eksempel kan vi komme til at give en hellig person uren mad uden at vide, at maden er uren. Eller en politimand kan tilfældigvis komme til at skyde den forkerte mand. Dette ville vi kalde ’helt tilfældigt’.

Dernæst er der synder i forbindelse med vores arbejde. Srila Prabhupada giver eksemplerne med *brahmanaen,* der udfører dyreofringer, købmanden, der lyver, og *sudraen*, der udfører en dårlig herres ordrer.

Nogle gange gør vi med overlæg noget, som vi tror er rigtigt, men senere viser sig at være forkert. I Vestbengalen gravede internationale velfærdsarbejdere brønde, der nu har vist sig at være årsagen til en enorm epidemi af arsenikforgiftning. Arbejdet var overlagt, skaden var det ikke. Ikke desto mindre har arbejdet været årsag til forfærdelig lidelse for tusinder af mennesker.

Så er der synder, vi begår, ikke fordi vi ikke ved, hvad vi gør, men fordi vi mister herredømmet over os selv. Vi ved, at det er syndigt at drikke alkohol, men nogen byder os på noget at drikke, og på grund af en tidligere vane gør vi det. Eller vi ved, at utilladt sex er syndigt, men ansporet af lyst går vi til en prostitueret.

Som det nævnes af Arjuna i *Bhagavad-gita* (3.36), *anicchann api varsneya balad iva niyojitah*: selv uden at ønske det, kan man begå en synd, som om man er tvunget til det. Krishna fortæller Arjuna, at dette skyldes lyst.

Skal vi kalde denne form for synd ’tilfældig’ eller ’tilsigtet’? Fra ét synspunkt er den tilfældig. Man ønsker ikke at gøre det, men på en eller anden måde bliver man overvældet. På den anden side gøres synden fuldt vidende og også med nogle træk af at være overlagt. Man løfter glasset, fordi man vil drikke af det. Man besøger den prostituerede i den hensigt at have sex med hende. Ud af lyst kan man gøre dette igen og igen, alt imens man ved, at det er forkert, og man ønsker, at man var stærk nok til at få bugt med sine syndige ønsker.

Synd er en rodet omgang. Vi ved, at der er forskel på synder, der begås ’tilfældigt’, og dem,

der begås 'overlagt', og vi ville gerne opdele dem i klare kategorier af 'overlagt' og 'tilfældig'. Men det er ikke så let at kategorisere dem på den måde. Ikke desto mindre kan ligegyldigt hvilke synder man har begået – tilfældigt eller overlagt – neutraliseres gennem ren hengiven tjeneste og specielt gennem recitation af det hellige navn. Vores skrifter erklærer dette igen og igen. Ifølge *Brhad-visnu Purana*:

"Blot ved at fremsige et af Haris hellige navne kan et syndigt menneske modvirke reaktionerne på flere synder, end han er i stand til at begå."

Som det står her, er der ingen grænse for de synder, der kan udryddes med kraften fra Herrens hellige navn.

På samme måde udtaler Krishna i *Bhagavad-gita* (4.36):

"Selv hvis man anses for at være den syndigste af alle syndere, kan man krydse over lidelsernes hav, når man er situeret i den transcendentale kundskabs båd."

Ikke blot den, der er syndig i en vis grad eller syndig af og til eller tilmed meget syndig, men 'den syndigste af alle syndere' kan blive udfriet.

• Valmiki, en morder, blev en ren hengiven af Herren.

• Mrgari, der nød at slå dyr halvt ihjel og se dem vride sig i smerte, blev en ren hengiven af Herren.

• I *Caitanya-bhagavata* står der om Jagai and Madhai: "Der var ikke en synd, de ikke havde begået. Selv om de var født i *brahmana*-familier, drak de alkohol og spiste oksekød, stjal, plyndrede og brændte andres huse." Ikke desto mindre blev de rene hengivne af Herren.

• Kong Rahugana krænkede Jada Bharata, men blev senere en ren hengiven af Herren.

• Selv om Dhruva Maharaja allerede var en ren hengiven, slagtede han unødvendigt tusinder af uskyldige *yaksaer*. Men da han holdt op med det, blev han tilgivet og blev fortsat accepteret som en ren hengiven af Herren.

• Selv om Akrura og Krtavarma var rene hengivne, blev de impliceret i et komplot for at dræbe Satrajit. De bliver stadigvæk accepteret som rene hengivne af Herren.

Som Krishna udtaler i *Bhagavad-gita*:

"Selv hvis man begår den mest forkastelige handling, skal man regnes for hellig, hvis man er engageret i hengiven tjeneste, for man er korrekt situeret i sin beslutsomhed." (*Bg.* 9.30)

Men ét punkt betoner Srila Prabhupada igen og igen: at synde med den ide, at man kan modvirke reaktionerne ved at fremsige det hellige navn, er den værste forseelse. Den syndige person, der tror, at han kan slippe godt fra et syndigt liv ved at fremsige det hellige navn, er helt forskellig fra den person, der begår synder, angrer dem og omsider bliver helgenagtig i sin opførsel.

Synd eller aparadha?

Ovenstående svar affødte et nyt spørgsmål fra Pandu Dasa.

"Kære Jayadvaita Swami.

Tak for din klare analyse. Jeg er dog ikke sikker på, at dette helt dækker Nityananda Ramas problem. Bør de brutale overgreb mod *vaisnava-ernes* børn i Srila Prabhupadas *gurukulaer* ikke snarere klassificeres som *vaisnava-aparadha* og *guru-aparadha* i stedet for som verdslig synd? Hvis det er tilfældet, har forbryderne, hvis jeg har forstået det rigtigt, brug for tilgivelse fra de forbrudte, og hvis de ikke kan få det, må de overgive sig fuldt ud til det Hellige Navn for at få Hans nåde. Har jeg ret i det?"

Kære Pandu.

Jeg giver dig helt ret i, at de brutale overgreb mod *vaisnava*-børn er *vaisnava-aparadha*. Vi har eksemplet med Suruci, der krænkede sin stedsøn Dhruva Maharaja og måtte lide for det, ikke fordi Dhruva var en *vaisnava*, men fordi han senere blev en *vaisnava*. *Aparadhaer* har deres konsekvenser.

Jeg er også enig med dig i, hvad en forbryder bør gøre: få tilgivelse eller, hvis han er ude af stand til det, overgive sig fuldstændigt til det Hellige Navn.

En anden ting er, at nu om dage ser begrebet "børnemishandling" ud til at dække over et stort område lige fra at straffe et barn med et klask til gentagne gange at tvinge børn til homosek-

sualitet. Måske bør der drages nogle sondringer.

Det er indlysende, at voksne, der tilfredsstiller deres lyst ved at bruge børn seksuelt, befinder sig i det mest afskyelige hul af degradering og forbrydelse.

Hvad med voksne, der håndhæver en streng disciplin? Nu om dage er den herskende visdom, at man aldrig nogensinde må slå et barn. Ikke desto mindre har den visdom (hvis det er, hvad den er) kun været fremherskende i det sidste årti eller to… [Betyder det, at jeg vil] have tampen tilbage? Selvfølgelig ikke. Men jeg er heller ikke parat til at insistere på at straffe hengivne for at have handlet ud fra den tid, hvor de handlede i, i stedet for normerne 20 eller 30 år senere.

Jeg forsøger på ingen måde at bagatellisere, hvad nogle af vores børn gik igennem…men jeg mener, det er praktisk at drage et skel mellem folk, der anvendte børn som genstand for deres egne perverse lidenskaber, og folk, der forsøgte at tjene deres åndelige mester og de hengivnes samfund ved at påtage sig en vanskelig opgave, de ikke var uddannet til, og som i løbet af deres tjeneste gjorde, hvad de senere selv har indrømmet var alvorlige fejltagelser.

Lad os beklage vores fejl i fortiden og gøre vores bedste for at afhjælpe dem. Og hvis vi virkeligt mener, at vi skal undgå *vaisnava-aparadha,* så lad os gøre vores bedste for ikke tilføje nye til dem, vi allerede har begået. ॐ

Gaura-Nitais ønskeliste for december 2011

I december er der en særlig tradition for at gøre noget ekstra for Krishna, især i form af at give Srila Prabhupadas bøger til de betingede sjæle i denne verden. Hvis man ikke selv har mulighed for at gå ud på gaden og distribuere bøger, kan man i stedet give et beløb til templet, hvorefter bøgerne vil blive placeret på strategiske steder såsom biblioteker, undervisningssteder osv.

Der er mange måder at glæde Gaura-Nitai på i denne tid. Medbring en gave, kom og gør tjeneste i templet eller del Krishna-bevidsthed med dine venner, familie og naboer, syng det hellige navn, læs Srila Prabhupadas bøger, smag den nektar som vi alle længes efter.

Bhoga-ingredienser (helst økologisk):

- ghee
- smør
- økologisk mælk og tykmælk (gerne fra Rema1000)
- koldpressede olier (oliven, raps, solsikke)
- nødder og mandler
- kerner (solsikke, sesam, græskar)
- kokosmel
- tørrede frugter (rosiner, dadler, figner, abrikoser)
- frisk frugt og grønt
- rørsukker
- gur/jaggery
- honning
- hing krydderi
- dal og bønner (ikke urad)
- mannagryn
- mælkepulver

Diverse

- tændstikker
- bomuldsvat
- gulvklude
- køkkenvægt (op til 5 kg)
- A4 plastlommer
- A4 ringbind

Kontante donationer*

- søndagsfest 1508 kr.
- sastra dana (sponsorering af bøger)
- anna dana (sponsorering af prasadam)
- julefest
- nytårsfest

*Donationer kan indsættes på konto nr. 2128-6881118945 (Nordea)

IBAN: DK5120006881118945, SWIFT: NDEADKKK

Kontakt Tejasvi Krishnadas Prabhu på tlf. 48 28 64 46

Til forsvar for en lactovegetarisk diæt

Af Gaurahari Dasa

Vi hengivne i ISKCON er under stigende pres fra veganere, som mener, at når vi køber mælk i butikken, er vi medskyldige i, at køer bliver behandlet dårligt og slagtet. Senest på vej til landsbyprojektet New Mayapur i Frankrig, hvor jeg sidder i skrivende stund, mødte jeg en australsk pige i toget. Med det samme hun forstod, at jeg er vegetar, begyndte hun at tale om, at man bør blive veganer, hvis man ikke vil have dårlig samvittighed over den måde, køerne bliver behandlet på.

> “Det er næppe et faktum, at der ville blive slagtet færre køer, hvis der blev drukket mindre mælk. Det er jo ikke sådan, at køerne bliver slagtet, bare fordi de ikke giver mere mælk.”

Jeg tillod mig at være uenig. Hun mente, at det nok bare var fordi, jeg er glad for mælk og ikke vil give det op. Jeg forsvarede mit standpunkt så godt, jeg kunne. Det er klart, at vi er fuldstændigt enige i, at den måde, køerne bliver behandlet på, er ganske forfærdelig. Faktisk sagde Srila Prabhupada, at de mange krige, vi har oplevet i moderne historie, skyldes, at vi slår køerne ihjel. Det springende punkt er imidlertid, om man ved at drikke koens mælk bliver impliceret i slagtningen, eller om man bliver medskyldig i de lidelser, køerne påføres.

Sastra, de vediske skrifter, nævner ifølge et foredrag, Srila Prabhupada holdt i Los Angeles i 1968, otte personer, som er medskyldige og derfor får karmiske reaktioner, når en ko bliver slagtet: ”Ifølge *Manu-samhita* er der otte slagtere. Manden, som slagter dyret, manden, som giver ordre til at slagte dyret, manden, der flår dyret, manden, der køber kødet, manden, der tilbereder det, manden, der spiser - de er alle sammen slagtere.” (Foredrag over Sri-Sri Sad-Gosvamy-astaka, Los Angeles, 18. november 1968) Det, som er interessant i denne forbindelse, er, at der ikke nævnes noget om manden, som drikker koens mælk.

Egentlig mener jeg også, at det er ret klart, at der ikke er nogen forbindelse. Det er næppe et faktum, at der ville blive slagtet færre køer, hvis der blev drukket mindre mælk. Det er jo ikke sådan, at køerne bliver slagtet, *bare* fordi de ikke giver mere mælk. Der er masser af køer, der bliver opdrættet udelukkende med henblik på slagtning, og som altså ikke malkes. Altså er efterspørgselen efter oksekød meget større, end udbuddet af ”udtjente” malkekøer.

For nylig havde jeg en diskussion med Syamasundara Prabhu fra England, som er minister for kobeskyttelse i Europa. Han sagde: ”Du er en *brahmana.* Jeg ved måske, at du vil blive myrdet i morgen (jeg blev lidt nervøs), men betyder det, at jeg ikke kan drage fordel af dine brahminske tjenester i dag? Selvfølgelig kan jeg det. Så meget

desto vigtigere er det, at du får chancen for at gøre noget nyttigt, mens du stadig lever. Ved at købe køernes mælk og ofre den til Krishna, giver man dem en chance midt i deres elendighed for at tjene Herren." Noget andet er, at en ko, som giver mælk, lider mere, hvis den IKKE bliver malket. Faktisk kan den dø af det.

Mælk er, igen ifølge *sastra*, et nærmest uundværligt fødeemne for mennesker (mælk inkluderer naturligvis alle mælkeprodukter såsom ghee, smør, paneer, yoghurt osv.). Specielt forklarede Srila Prabhupada, at mælk nærer det finere hjernevæv, som sætter os i stand til at forstå åndelig kundskab. Jeg nævnede det for pigen, jeg mødte i toget, og med det samme tog hun det personligt: "Vil du dermed sige, at min hjerne ikke fungerer optimalt, fordi jeg ikke drikker mælk?" Jeg havde ikke lyst til at diskutere på det plan, men faktum er, at det nærmest er et spørgsmål om liv og død for os. Vi behøver helt enkelt mælk for at kunne fungere ordentligt, både fysisk og psykisk.

"Det ultimative argument for os i ISKCON er, at Srila Prabhupada, vores grundlægger-acarya, selv drak mælk fra butikken, hvis der ikke var andet at få. Og det selv om han igen og igen tordnede mod den grusomme behandling, køerne bliver udsat for i dag."

Hengivne i ISKCON er begyndt at argumentere for, at hvis vi holder op med at købe mælk, bliver vi tvunget til at få gang i vores kobeskyttelse. Det lyder logisk i teorien, men i praksis vil det for mange af os betyde, at vi vil komme til at vente i mange år, før vi kan få mælk at drikke. For eksempel missionerer jeg selv midt i en storby, langt fra alle ISKCON-landbrug. Jeg kunne selvfølgelig også opgive forkyndelsen og flytte til et landbrugsprojekt for at få mælk, men jeg tror ikke, det er, hvad jeg skal.

Det ultimative argument for os i ISKCON er, at Srila Prabhupada, vores grundlægger-*acarya*, selv drak mælk fra butikken, hvis der ikke var andet at få. Og det selv om han igen og igen tordnede mod den grusomme behandling, køerne bliver udsat for i dag.

Diskussionen om mælk leder til overvejelser omkring den bredere problematik, som handler om, hvordan vi skal bedømme, hvad som er rigtigt, og hvad som er forkert, hvem som er en forbryder, og hvem som er uskyldig. Uanset hvilket spørgsmål, vi diskuterer, vil der være lige så mange meninger, som der er mennesker. Da Arjuna nægtede at kæmpe på Kuruksetra, havde han mange vægtige argumenter, som mange ville holde med ham i. Alligevel konkluderer vi som hengivne, at han tog fejl. Hvorfor? Fordi Krishna ville have, at han skulle gå i krig. Basta!

"Fundamentalister!" råber modstanderne. Men de har ikke nogen bedre målestok for, hvad som er godt og ondt, hvad som er rigtigt og forkert. Og hvis man ikke kan finde ud af, hvad som er rigtigt eller forkert, bliver man handlingslammet. Eller man risikerer at blive vildledt af forkæmpere, som i deres argumentation for det ene eller det andet i virkeligheden bare følger deres egen hjemmestrikkede og derfor ufuldkomne logik. I praksis ser vi, at når vi følger Krishna og Krishnas repræsentant, Srila Prabhupada, lykkes vi med alt, vi gør. Alle bliver tilfredse, først og fremmest Krishna, hvilket er den fuldkomne succes.

Vi bør ikke bruge det som en sovepille, at vi har lov til at købe mælk i butikken. At beskytte koen er en religiøs pligt, uanset hvad. Og ingen ved, hvor længe vi kan fortsætte med at købe mælk i butikken. Så lad os bakke fuldt op om kobeskyttelsen i ISKCON, og lad os gøre det mere og mere, ikke mindre og mindre, som det desværre har været tilfældet i mange år. Samtidigt kan vi, hvis der ikke er andre muligheder, fortsætte med at købe mælk i butikken uden dårlig samvittighed. ॐ

Livets mening er at nyde

Af Lalitanatha Dasa

Skrevet til Kristeligt Dagblads www.religion.dk i forbindelse med julen som svar på spørgsmålet: "Hvad er meningen med livet?"

"Er der en mening med livet?" Godt spørgsmål. Jeg har ikke læst Dostojevski, men jeg har set ham citeret for at skulle have sagt, at hvis Gud ikke findes, kan der ingen mening findes, og hvis der ikke er liv efter døden, kan der ingen mening være. Hvis livet slutter, når vi dør, er alt, vi gør, meningsløst, for resultatet er det samme i alle tilfælde.

Gud ser dog ud til at findes, og der ser ud til at være liv efter døden, så spørgsmålet om livets mening giver mening.

"Meningen er at nyde," sagde Srila Prabhupada engang. Tilhørerne blev overrasket over at høre dette fra en alvorsfuld mester, så han fortsatte: "Desværre ved vi ikke, hvordan vi skal nyde. Vi forsøger at nyde, hvor der ingen nydelse er. Meningen med menneskelivet er lære at nyde rigtigt."

Han forklarede videre, at fordi vi tror, vi er disse kroppe, forsøger vi at nyde ved at tilfredsstille kroppens sanser med mad, søvn, sex osv. eller vores sind med kunst, skønhed osv. Men vi er hverken kroppen eller sindet, men evige sjæle, der er indespærret i midlertidige kroppe. Således svarer forsøget på at blive lykkelig gennem kropslig nydelse til at forsøge at gøre en fugl lykkelig ved at passe buret uden at give fuglen mad.

Som åndelige sjæle bliver vi kun lykkelige gennem åndelig nydelse. Hvad er åndelig nydelse? Svaret er 'kærlighed'. All You Need is Love sang Beatles. Men kærlighed betyder kun at ønske sin elskedes lykke uden at ønske noget til sig selv. Paradoksalt nok opleves sand nydelse derfor først, når man opgiver ethvert ønske om personlig nydelse. Dette illustreres mellem mor og barn. Moderen laver mad til barnet uden tanke for sig selv. Når barnet spiser, oplever hun større nydelse, end når hun selv spiser. Det er kærlighed.

Ubrudt nydelse er faktisk mulig, for vores sande natur er at leve i et evigt kærlighedsforhold til Gud (Krishna). At vi ikke gør det nu, er grunden til vores lidelse.

Lykke opleves kun sammen med andre, som Palle Alene i Verden måtte sande. Det gælder også for Gud. Derfor eksisterer vi for Guds nydelses skyld. Hver især er vi små evige sjæle, der er ekspanderet fra Krishna. Selv om Han af natur er lykkelig i Sig selv, oplever Han en uendelig større nydelse i kærlighedsforhold til andre. Derfor eksisterer vi, og derfor lever alle sjæle i den evige verden bag denne midlertidige verden i tætte forhold til Krishna.

Kærlighed indebærer frihed og udelukker enhver form for tvang. Forholdet mellem Krishna og sjælen er altså et frit forhold. Det betyder, at vi også kan bryde forholdet og ønske vores egen nydelse i stedet for Krishnas nydelse. For sådanne sjæle skaber Gud en verden, hvor vi liv efter liv kan glemme Ham og forsøge at blive lykkelige ved at give os selv nydelse. Det er mysteriet bag denne verden. Denne verden eksisterer for at muliggøre en illusion om nydelse uden Gud. Da dette er mod selve vores natur, resulterer det kun i frustration.

Menneskelivets formål er derfor at erkende, hvor umuligt det er at blive lykkelig i denne verden, og kultivere sit evige forhold til Gud. Dette kan opleves allerede nu og give os en smag af en lykke, vi alle længes efter. Den gamle tekst *Kali-santarana Upanisad* anbefaler at gøre dette ved at meditere på eller synge Guds navne gennem forskellige *mantraer* som Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. ॐ

De kære forældre

”Forældre kan opdrages til at forstå, men
så skal man også have haft dem fra små.”
Piet Hein.

Det følgende er uddrag fra Srila Prabhupadas breve, hvor han kommer ind på forholdet mellem børn og forældre – mest i relation til den situation, hvor børnene er hengivne og forældrene ikke. De fleste breve er skrevet til disciple eller aspirerende hengivne, og enkelte af brevene er skrevet til forældre af hengivne.

Som altid er det interessant at læse Prabhupadas ord og fornemme hans dybe menneskelige indsigt, hans medfølelse og hans respekt for alle levende væsner inklusive forældre, der måske ikke støtter 100 % op om Krishna-bevidsthed eller slet ikke forstår, hvad deres børn laver.

Når man læser brevene, er det godt at have i mente, at brevene er skrevet til specifikke individer i bestemte situationer og fra forskellige kulturer. Nogle gange drejer det sig om unge mennesker, der ønsker at praktisere Krishna-bevidsthed, mens de stadig bor hos deres forældre, andre gange drejer det sig om voksne hengivne, der forsøger at arbejde sammen med deres forældre omkring forretningsanliggender, nogle gange taler Prabhupada til *grhastaer*, andre gange til *sannyasier* osv.

***

Med hensyn til jeres måde at opføre jer på over for jeres forældre, der ikke er i Krishna-bevidsthed, kan jeg fortælle jer, at man bør behandle fire forskellige slags mennesker på fire forskellige måder. En hengiven skal elske Gud og Guds hengivne. En hengiven skal slutte venskab med hengivne. En hengiven skal forsøge at oplyse uskyldige personer, og en hengiven skal undgå fjendtligt indstillede elementer. Som far og mor skal de vises tilbørlig respekt, som det nu er social skik og tradition, men I kan ikke acceptere deres ikke-religiøse instruktioner. For at undgå uoverensstemmelser er det bedst at forholde jer tavse uden hverken at bekræfte eller afvise deres instruktioner. Vi bør forsøge at holde os venner med alle i verden, men vi kan ikke ofre principperne i Krishna-bevidsthed for at kunne blive ansat af en slægtning i denne verden. Lad dem ikke vide, at I ikke accepterer jeres forældres instruktioner, men på samme tid skal I være meget forsigtige i jeres omgang med dem. Hvis I protesterer imod deres instruktioner og lader dem det vide, vil de blive kede af det.

(Nandarani og Dayananda, 29. marts 1968)

***

Hvis din far i virkeligheden er heldig, og jeg tror, han er heldig, for han har to sådanne gode sønner, er Krishna afgjort tilfreds med ham. Hans nuværende dæmoniske natur er ingen hindring for, at han får Krishnas nåde, for I to sønner er der til at redde ham. Ligesom Prahlada Maharaja – hans far var ateist, og han var altid fjendtligt indstillet over sin store søn, men sønnen var alligevel så god, at han sørgede for sin fars frelse. Så en *vaisnava*-søn i familien kan give den bedste tjeneste til sine familiemedlemmer, og I er to ideelle brødre i dette land, og I viser, hvordan alt kan anvendes i Krishnas tjeneste. Så jeg er glad for, at I har alle disse ideer, og Gargamuni har energi, og jeres far er også villig til, at I skal samarbejde, så lad os gribe denne gode chance og forsøge at bruge den til fordel for Krishna-bevidsthedsbevægelsen.

(Brahmananda, 16. oktober 1968)

***

Jeg er meget rådvild over, at du ikke føler dig godt tilpas i dine forældres varetægt. Hvis dine forældre ikke tager imod dig som deres elskede søn, ønsker jeg ikke at beholde dig i denne flammende ild.

(Gargamuni, 26. oktober 1968)

***

De faciliteter, jeres far giver jer, bliver til hans fordel i Krishna-bevidsthed. Jo flere faciliteter han giver, desto mere vinder han i Krishna-bevidsthed. Han ved ikke, hvordan hans Krishna-bevidste bankkonto vokser, men der kommer en dag, hvor

I vil se, at jeres far i virkeligheden er en god sjæl. Så forsøg at vinde jeres fars kærlighed på en eller anden måde. Du er en meget intelligent fyr, og Krishna vil også give dig ekstra intelligens til at omgås din far rigtigt.

Du skal behandle din far med lige så megen respekt, som du behandler mig. Selv om du somme tider bliver dårligt behandlet, skal du tolerere det. Du skal følge Prahlada Maharajas eksempel. Hans far torturerede ham på så mange måder, men han protesterede aldrig imod sin far, men gav heller aldrig efter for sin fars meninger. Det skulle også være din strategi, at du aldrig vil gå med på din fars dæmoniske principper, men stadigvæk skal du forsøge at tjene ham så trofast som en god, lydig søn…jeg er sikker på, at din far vil blive sympatisk indstillet og gradvist vil vores mission krones med held.

(Gargamuni, 22. november 1968)

***

Med hensyn til julemiddagen med din familie tror jeg ikke, du skal spise maden, der er lavet af ikke-hengivne. Det er bedre, at du laver din egen mad og ofrer den til Krishna, og du kan så, hvis du vil, ofre disse rester til Herren Jesus. Jeg tror, at Jesus vil synes om dette. Selvfølgelig kan du sætte dig ned med din familie og spise den frugt og mælk, som de tilbyder dig, men i stedet for at spise den mad, de har lavet, kan du lave og ofre din egen *prasadam* til Herren Krishna og ofre den samme til Herren Jesus.

(Hrsikesa, 26. november 1968)

***

Jeg er så glad for at have modtaget dit symbol på kærlighed og håndarbejdet med Haribol på. Dette stof er så flot, at jeg har hængt det op i mit værelse, så jeg kan se Haribol og altid huske på dig.

Du er en meget heldig kvinde at have to sådanne gode døtre som Balai og Lilasukha. Balai er meget lykkelig med sin mand, Advaita, og det går rigtigt godt for alle mine elever, der er gifte par, og de lever lykkeligt sammen…Din svigersøn, Advaita das, bliver oplært til at stå for vores trykkeri. Din datter er en førsteklasses kontordame, så på denne måde samarbejder alle fuldt ud med mig, og jeg er lykkelig i jeres land.

Måske er mine bestræbelser oprigtige, men uden deres samarbejde kunne jeg ikke have gennemført min mission så hurtigt. Jeg takker dig endnu engang for at være blevet mor til to hengivne piger.

(Mrs. Hochner, 13. januar 1969)

***

Faderen og moderen er lige så gode som den åndelige mester, og vi står også i gæld til far og mor på så mange måder. Så da de er afhængige af din indkomst, skal du forsøge at hjælpe dem så vidt muligt såvel som også bruge noget på Krishna. Rupa Goswami brugte 50% på Krishna, 25% til nødsituationer og 25% på slægtninge. Du kan også forsøge at følge dette eksempel så vidt muligt. Din vigtigste opgave er holde dig i Krishna-bevidsthed, og hvis du holder dig det for øje, kan du tage dig af andre, som det nu er skik og brug, uden at blive tilknyttet.

(Gopal Krishna, 21. juni 1969)

***

Det blev sagt af en hengiven af Herren Caitanya, at i hvert eneste liv har vi en bestemt slags far og mor. Det er der ikke noget fantastisk i, men det er ikke muligt i hver eneste fødsel at få Krishna og en åndelig mester. Derfor er den livsform, hvor man opnår Krishna og den åndelige mester, den mest ophøjede. Så jeg er meget glad for at vide, at du har udviklet større kærlighed til din åndelige far end til din naturlige far, og det er helt op til normen i åndeligt fremskridt.

(Bali Mardan, 11. juli 1969)

***

Jeg er glad for at høre, at dine forældre er villige til at give et ugentligt bidrag til Krishna-bevidsthed, og at din mor kan lave "japa-poser" og skjorter til de hengivne. Det er en meget god beskæftigelse for dine forældre, og du bør forsøge at opmuntre dem til at komme til *kirtana*, når de kan, og læse vores bøger.

(Yasodanandana, 15. september 1969)

***

Ja, jeg tænker somme tider på din mor. Hun er en god kvinde og har gode muligheder for at gøre fremskridt i Krishna-bevidsthed. Ud fra barnets mentalitet kan man bedømme moderens mentalitet og omvendt. Bevar kontakten med din mor, og det er også din pligt at forsøge at bringe hende til Krishna-bevidsthed, siden hun allerede er inklineret dertil. Jeg er glad for, at hun reciterer seksten runder og følger reglerne og reguleringerne. Det vil helt sikkert hjælpe hende. Hvis det er muligt, kan vi åbne et center i Berlin under ledelse af din mor.

(Mandali Bhadra, 3. februar 1970)

***

Tag blot Prahlada Maharaja som eksempel. Hans far forsøgte at dræbe ham mange gange! I det mindste tror jeg ikke, din far forsøger at slå dig ihjel! Og efter at Krishna i form af Herren Nrsimhadeva kom og dræbte Hiranyakasipu, bad Prahlada til Krishna om at have barmhjertighed med hans dæmoniske far. Så vi må tage instruktionen om at respektere vores forældre til os og være venlig og meget tolerant og have tålmodighed med dem, og jeg kan love dig, at meget snart vil alt være i orden…

…..Du skal også forsøge på en eller anden måde at undgå at spise nogen form for kød, fisk eller æg. Vær meget stærk med hensyn til dette, og i sidste ende vil dine forældre påskønne din beslutsomhed, specielt hvis du ellers altid er meget venlig over for dem.

(Patty Dorgan, 17. november, 1971)

***

Jeg er så glad for at høre, at det går godt med at bo sammen med dine forældre, og at du fortsætter med dine Krishna-bevidste aktiviteter. Det er en god ide. Pyt med, at det somme tider er lidt besværligt. Krishna sætter altid pris på det, når Hans hengivne laver et offer på Hans vegne, så der er ingen virkelige problemer, så længe vi husker Guddommens Højeste Personlighed.

(Patty Dorgan, 4. september 1972)

***

Bliv indtil videre hos dine forældre, indtil du er gammel nok til at stå på egne ben. Raghunatha Dasa Goswami blev også holdt tilbage af sine forældre, men i sidste ende sluttede han sig til Sri Caitanya Mahaprabhus bevægelse og blev en af Vrindavanas seks Goswamier. Så mist ikke modet, men vær glad for, at du i en så ung alder er i stand til at praktisere Krishna-bevidsthed.

(Durgesh, 18. juni 1975)

***

Forældremødet i Detroit gik rigtigt godt. Det var en god ide at arrangere en 'Forældre til Krishna' klub. Forsøg at gøre det. Med hensyn til Chicago – hvorfor er drengen ikke blevet sendt tilbage endnu? Han skulle være sendt tilbage med det samme.

(Satsvarupa, 1. januar 1977)

***

Ja, vores Samfund afhænger af kærlighed og respekt. Vi er bundet af kærlighed. Du har tænkt nøjagtigt som en kærlig mor. Alle mødre skal tænke til gavn for deres sønner. Vi forsøger at redde menneskesamfundet fra faren for animalisme. I vores skrifter står der, at man ikke bør blive far eller mor, hvis man ikke kan beskytte sine børn mod faren fra den umiddelbart forestående død. Specielt i Vestens lande ved folk ikke, at alle kan, hvis de vil, blive reddet fra kredsløbet af fødsel og død. Det står som følger i *Bhagavad-gita*:

janma karma ca me divyam
evam yo vetti tattvtah
tyaktva deham punar janma
naiti mam eti so 'rjuna
[Bg. 4.9]

"Den, der kender den transcendentale natur af Min (Krishna, Guds) fremkomst og aktiviteter, fødes ikke igen, når han forlader sin krop, i denne materielle verden, men opnår Min evige bolig, oh Arjuna."

Så du har givet din elskede søn denne chance for at blive reddet fra gentagelsen af fødsel og død, og dit gode eksempel bør følges af alle mødre i Amerika. Mange tak for din venlige påskønnelse. Din søn har det godt her i Indien. Jeg er meget tilfreds med ham.

Med håb om, at dette møder dig ved godt helbred.

(Mrs. Perlmutter, 19. januar 1977) ॐ

Den trejde reformation

Af Lalitanatha Dasa

En dag i begyndelsen af november mødte jeg Christian Arffmann, der er debatredaktør på Kristeligt Dagblad. Han fortalte mig om en bog, 'Den tredje reformation', som en af hans kolleger netop havde fået udgivet. Fire dage senere overnattede jeg i vores center i Århus. Om aftenen skulle jeg lige ud at hente noget i bilen. Ude på gaden fik jeg øje på en bog, der lå efterladt på en elkasse ved centrets mur. Mit øje fangede titlen, et eller andet med reformation. Jeg gik videre, men vendte så om, for det var den bog, Christian Arffmann havde talt om. Jeg tænkte, at det var for usandsynligt til at være tilfældigt. Generelt finder jeg ikke bøger på den måde. Vil Krishna have mig til at læse den? Det har jeg gjort. Her er en anmeldelse af den.

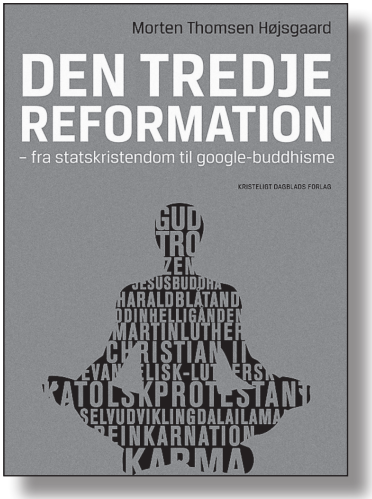

"Den tredje reformation – fra statskristendom til google-buddhisme" er en netop udkommet bog af religionssociolog Morten Thomsen Højsgaard, generalsekretær i Det Danske Bibelselskab og tidligere redaktør på Kristeligt Dagblad. Bogen analyserer tidens religiøse trends, hvor folkekirken mister sin opbakning til fordel for en strøm af mangeartet spiritualitet. Morten Højsgaard giver en god situationsrapport af Danmarks religiøse marked anno 2011, hvilket alene gør bogen værd at læse.

Ifølge Højsgaard oplever kristendommen lige nu sin tredje reformation. Den første var for cirka tusind år siden, da kristendommen kom til Danmark. Den anden reformation kom med Luther for 500 år siden. Indtil for et par årtier siden havde den kristne statskirke dog et næsten uindskrænket monopol på danskernes religiøsitet. Med den tredje reformation er dette ved at gå i opløsning. Det varer ikke længe, før kirken skilles fra staten og må stå på egne ben i konkurrencen om danskernes sjæle og kirkeskat.

Højsgaard noterer, at på trods af en omfattende mediebevågenhed er det ikke Islam, der truer kirken. Den virkelige konkurrent er, hvad han kalder google-buddhismen, den nye alternative spiritualitet, en strøm af 'Østens mystik tilpasset vestlig individualisme og forbrugerkultur'. Denne spiritualitet kommer til udtryk i et utal af terapier, selvhjælp, meditationsteknikker og clairvoyante seancer, en individuel søgen ind i sig selv efter den indre ro og den gud, vi alle har inde i os selv osv. Han illustrerer dette fænomen grundigt, bl.a. med eksempler på kendte danskere, der offentligt stiller deres spiritualitet til skue. Det er alt sammen velskrevet.

Den ateistiske folkekirke

Højsgaard ser især tre grupper som hovedaktørerne i dagens religiøse klima: 'google-buddhisterne', de nye ateister og kirkens præster og teologer. Han følger folkekirkens tilbagegang gennem den sidste generation, giver nogle bud på hvorfor og forslag til, hvordan folkekirken kan indstille sig på, at den blot bliver en religion blandt mange – måske tilmed en mindretalsreligion.

Højsgaard tilhører, hvad man kan kalde kirkens åbensindede fløj. Uden at erklære det direkte distancerer han sig med sit sprogvalg fra 'fundamentalistiske' kredse, der faktisk mener, at Biblen indeholder bogstavelige sandheder, og miraklerne omkring Jesu fødsel og liv virkeligt foregik. Alligevel er han bekymret på kirkens

vegne over de 'ikke-kristne' værdier, den nye spiritualitet fører med sig.

Bogen er god, men alligevel er det svært ikke at have en fornemmelse af, at Højsgaard ikke får det hele med i sit forsøg på at forstå, hvorfor folkekirken mister sin opbakning. Grundlæggende er folkekirkens indhold og værdier i orden ifølge ham – den har blot ikke formået at pakke dem ind i en tidssvarende emballage.

Ikke desto mindre fortæller han lidt ufrivilligt også om en svag folkekirke, der kunne florere under statsmagtens protektionisme, men på egen fod er svag over for andre religiøse indflydelser. Ifølge Højsgaard kendetegnes den nye spiritualitets religiøsitet af et fravær af Gud som person. Men hans indgående beskrivelser afslører en lige så Gudsforladt folkekirke. Ja, jeg sidder tilbage med en følelse af, at på trods af deres forskelle har de tre beskrevne grupper én ting til fælles: de er alle på hver sin måde ateistiske.

Ateisterne er selvfølgeligt åbenlyst ateister.

Google-buddhisterne er, specielt som de karakteriseres af Højsgaard, spirituelle ateister, der anser sig selv for Gud eller guder. Det kan man også kalde ateisme, for i sidste ende ophæves alle forskelle mellem en eventuel Gud og verden. Dette er dog en unuanceret generalisering. Tilhører f.eks. vi Hare Krishna'er den såkaldte nye spiritualitet? Lad os gå ud fra, at det gør vi, selv om Hare Krishna kun nævnes én gang i forbifarten. Hare Krishna er dog slet ikke buddhisme, men en monoteistisk hinduistisk retning med et meget klart defineret personligt Gudsbegreb (Krishna). Så det slipper Højsgaard ikke helt godt fra. Men lad os alligevel bare sige, at visse kredse i den nye spiritualitet er spirituelle ateister.

At bogens tredje gruppe, folkekirkens moderne repræsentanter inklusive måske Højsgaard selv, også fremstår som ateister, er måske det mest overraskende. Her er det interessant at læse Højsgaards omtale af Tårbækpræsten Thorkild Grosbøll, der blev landskendt for offentligt at erklære, at han hverken troede på en skabende og opretholdende Gud eller et evigt liv. Højsgaard gør et stort nummer ud af at forklare, at det skam ikke gør Grosbøll til ateist, for Grosbøll er "også dybt fascineret af teologien og især evangeliernes fortællinger om Jesus." Ifølge Højsgaard kan man altså sagtens afvise Guds eksistens, men hvis man bare er fascineret af Jesus som et forbillede, eller man holder af den stemning og de varme følelser og bløde værdier, der omgiver kirkens ritualer og traditioner, er man skam stadigvæk religiøs og ikke ateist.

Den holder selvfølgelig ikke. En ateist er en person, der tror, at Gud ikke findes, punktum. Selv om man ellers kan lide den religiøse stemning i kirkebygningen, eller mener, at religion kan have en god indflydelse på mennesket, er man stadig ateist, hvis man tror, at Gud ikke findes.

Hvorfor denne simple kendsgerning undslipper Højsgaard, er nok svært at forstå uden at kende ham personligt. Intet sted i bogen gør han rede for sit eget ståsted og personlige tro. Er denne indirekte forherligelse af Grosbøll det tætteste, han kommer på at afsløre, hvor han står? Er forskellen på Grosbøll og andre folkekirkepræster, teologer og religionssociologer blot, at Grosbøll har mandsmod til at sige, hvad han virkeligt står for?

Dette støtter min personlige oplevelse af, at folkekirkens præster for manges vedkommende er skabsateister eller tvivlere. Søndag efter søndag lirer landets præster den lutherske trosbekendelse af uden selv at tro på den. Hvor mange af dem tror f.eks. på læren om kødets opstandelse, ifølge hvilken gravene på kirkegårdene en dag om nogle år åbner sig, og de afdøde rejser sig i kødelige legemer og stiger op til himlen? Næppe en eneste af dem. Alligevel forkynder de det. Kan det undre, at en kirke, hvis præster lyver foran menigheden hver søndag, har svært ved at holde på medlemmerne?

Endnu værre er det, at mange præster tilsyneladende er afvisende eller tvivlende over for selve Guds eksistens.

Det er en svaghed ved Højsgaards religionssociologiske analyse, at han ikke konfronterer dette fænomen, for det fravær af Guds person, som skulle være i den nye spiritualitet, er måske

endnu mere udtalt i folkekirken.

Måske er Højsgaard slet ikke klar over dette. Således antyder selve bogens titel, at han ikke tillægger en tidligere reformation, der ledte kirken til dens nuværende udvandede situation, nogen særlig betydning. I virkeligheden burde Højsgaard have kaldt sin bog 'Den fjerde reformation', for naturalismens indtog i midten af 1800-tallet var lige så voldsom en reformation for kirken, som den nye spiritualitet er det i dag.

Naturalismen er den filosofiske opfattelse, at naturen er alt, som er, og at naturen indeholder alle de træk, den behøver for at forklare sig selv. Specielt er der ifølge naturalismen ikke brug for Gud for at forklare livets oprindelse.

I det meste af kirkens historie mente videnskabsfolkene generelt, at livet er af en kompleksitet og natur, som naturen ikke selv er i stand til at forklare, men vidner om en bagvedliggende guddommelig intelligens. Videnskaben og kirken har faktisk gået hånd i hånd i det meste af deres fælles historie.

Dette ændrede sig radikalt i 1859 med Darwin og hans naturalistiske påstand om, at livet er opstået og har udviklet sig af sig selv. Naturalismen overvældede og blev hurtigt accepteret af de fleste etablerede kirker uden stor modstand (den største modstand kom inde fra selve videnskaben af). Her i Danmark er f.eks. Grundtvig et typisk eksempel på en religiøs personlighed, der var hurtig til at forene evolutionsteorien med den kristne tro.

For nogle kunne det nok virke som et underligt ægteskab, for evolutionsteorien er en teori om, at livet kan forklares uden en skaber ("Darwins største præstation var at vise, at livets kompleksitet kan forklares uden en Skaber eller en anden ydre faktor," som den moderne evolutionsbiolog Francisco Ayala har formuleret det[1]). Som svar udviklede mange kirker doktriner om teistisk evolution, hvor Gud usynligt skaber livet gennem evolution, eller slog sig til tåls med, at videnskab og religion opererer i to forskellige sfærer – videnskaben med 'viden' og religion med 'tro' og 'værdier' (eller lidt ironisk: videnskaben beskæftiger sig med virkeligheden, imens religionen tager sig af resten).

Højsgaard afslører sig i sin bog som en moderne tilhænger af denne kirkelige naturalisme. Han ligger uden blusel på maven for det, han kalder 'videnskaben' (det gør alle vel, for hvem vil gå imod en videnskabeligt bevist virkelighed?). Og Højsgaard er helt overbevist om, at videnskaben for længst har bevist Darwins teorier. Selv om den voldsomme kritik, som Darwin og evolutionsteorien også fra videnskabens verden de sidste årtier har været udsat for, har givet genlyd på Kristeligt Dagblads spalter, hvor Højsgaard var redaktør, affejer han fænomenet intelligent design i en enkelt bisætning som noget, der kun foregår i USA's kristne kredse. Da Højsgaard ikke kan være uvidende om dette, ligner denne affejning en bevidst strategi fra hans side, hvilket vel også fortæller noget om hans ståsted.

Det interessante her er selvfølgelig, at specielt i lys af de seneste årtiers biokemiske forskning med afsløringen i vores celler af en ufattelig 'overnaturlig' kompleksitet ligger evolutionsteorien nærmest i ruiner. Der findes i skrivende stund ingen videnskabelig evolutionsteori, der kan forklare det, som molekylærbiologien har opdaget siden 1950'erne. De stumper, der er tilbage af evolutionsteorien, holdes ikke oppe af videnskab, men af ideologisk tyranni inden for det videnskabelige samfund. Typisk er således en udtalelse fra biologen Franklin Harold, der i 2001 skrev i en bog fra Oxford:

"Vi bør *principielt* afvise at erstatte samspillet mellem tilfældighed og nødvendighed med intelligent design, men vi er nødt til at indrømme, at der for nærværende ikke findes detaljerede darwinistiske redegørelser for evolutionen af noget biokemisk system, kun en vifte af ønskespekulationer."[2]

Selv om Harold indrømmer, at der ingen darwinistiske redegørelser findes for evolutionen af noget biokemisk system, insisterer han stadig på, at intelligent design *principielt* skal afvises. Kan det kaldes videnskab, når evolutionsteorien skal opretholdes uanset hvad og intelligent design afvises uanset hvad, ligegyldigt hvad den videnskabelige forskning ellers siger?

Videnskab vil vel sige at følge evidenserne, uanset hvor de fører os hen, imens ideologer kendetegnes af, at uanset hvad resten af verden siger, klamrer de sig til deres bestemte tro eller livssyn.

Evolutionsteorien ser altså i dag mest ud til at blive opretholdt af naturalistiske ideologers tyranni inden for det videnskabelige samfund. De får god hjælp af tvivlende præster og teologer, der i manglen på naturvidenskabelig indsigt ender med blot at være nyttige idioter for naturalisterne og ateisterne.

Det har dog ikke afholdt mange andre fra at opdage, at det klassiske designargument om, at livet er af en kompleksitet og natur, som naturen ikke selv er i stand til at forklare, men vidner om en bagvedliggende guddommelig intelligens, videnskabeligt set står stærkere end nogensinde. Sjovt nok har de religiøse kredse, der har opdaget dette, ingen problemer med at være overbevist om Guds eksistens og holde liv i deres religiøsitet. Kun der, hvor naturalismen stadig huserer – som i folkekirken – har vi præster, der er skabsateister og tvivlere.

Biologien og biokemien er heller ikke de eneste felter, der i dag udfordrer naturalismen. En strøm af forskning har i mange år dokumenteret reinkarnation, telepati, telekinese osv. osv. Måske det gængse videnskabelige samfund ignorerer eller afviser denne forskning, selv om meget af den er foregået inden for anerkendte forskningskredse, og måske har mange aldrig hørt om den. Ikke desto mindre er kendskab til den ret udbredt i den nye spiritualitets kredse. Internettet er en ikke uvæsentlig faktor i den forbindelse.

Her ville det have været interessant, hvis Højsgaard havde undersøgt forholdet mellem naturalismen, som han selv tilslutter sig, og den nye spiritualitet, der udkonkurrerer folkekirken. Måske han ville have opdaget, at så længe folkekirken stadig hænger fast i naturalismen og kæmper med overhovedet at få sig selv til at acceptere Guds eksistens, liv efter døden og virkeligheden af 'mirakler', vil den falde bagud i konkurrencen med andre religioner. ॐ

(Endnotes)

1 *Darwin's greatest discovery: Design without designer*, Francisco J. Ayala, Proceedings of the National Academy of Sciences, *USA*, Vol. 104, May 15., 2007, s. 8567–8573.

2 Harold, F.M. 2001. *The Way of the Cell*. Oxford: Oxford University Press, s. 205.

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

2012 og Mayas kalender

Af Lalitanatha Dasa

Jeg har et lunkent forhold til spådomme. Det er ikke, fordi jeg ikke ved, at det er muligt, at nogle folk kan se ind i fremtiden og fortælle, hvad der vil ske. Krishna kan som Oversjælen afsløre elementer af fremtiden for alle og gør det også. *Srimad-Bhagavatam* er fyldt med forudsigelser om f.eks. Kali-yuga. Mange af dem er allerede gået i opfyldelse. Srila Prabhupada elskede således at påpege, at *Srimad-Bhagavatam* forudsiger, at i Kali-yuga vil mænd synes, at de er smukke med langt hår!

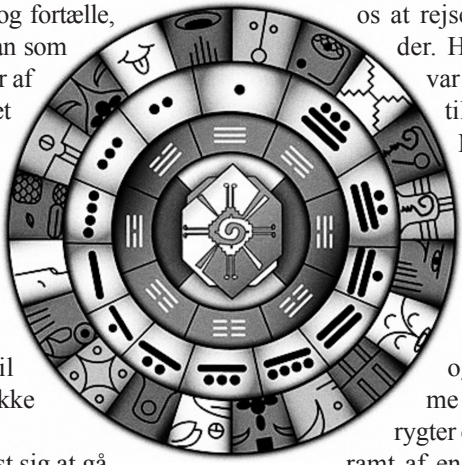

Mange spådomme har vist sig at gå i opfyldelse. I forbindelse med USA's værste flykatastrofe i Chicago i 1979 havde en mand ved navn David Grooth således gentagne gange i ugen op til ulykken set den ske i sine drømme, præcist som den senere skete, og havde advaret lufthavnsautoriteterne og flyselskaberne om, hvad der ville ske. Det er veldokumenteret. Det er altså slet ikke umuligt, at spådomme kan være sande.

Alligevel er jeg skeptisk. Det er nemlig lige så muligt, at de ikke er det. Jeg har gennem årene været vidne til mange forudsigelser og den furore og ildhu, de skaber. Jeg har også været vidne til, at de ikke gik i opfyldelse og bemærket, hvordan de, der advarede andre vidt og bredt om forudsigelserne, bagefter stod med håret i postkassen. De, der husker, hvad der skete op til år 2000 (Y2K), vil forstå, hvad jeg mener.

Jeg husker, at i perioder var spådomme et fast indslag i årets gang. Ofte var det sidst på vinteren, lige før foråret skulle sætte ind, at de verserede. Hvorfor ved jeg ikke. Måske er det bare fordi folk går og keder sig. Et år gik der rygter blandt nogle hengivne om, at en af vores *guruer* havde forudsagt, at hele verden ville blive ramt af tørke den sommer efterfulgt af stor hungersnød, og at vi alle skulle skynde os at rejse til Indien og slå os ned der. Hvor sammenhængen lige var mellem tørke og at rejse til Indien, husker jeg ikke. Men der blev ingen tørke.

Jeg har altid fundet det lidt pinligt, når hengivne hopper på den slags. Det er helt imod, hvad Srila Prabhupada stod for. På Prabhupadas tid var der også somme tider spådomme i omløb. F.eks. gik der et år rygter om, at New York ville blive ramt af en altomfattende katastrofe, og hengivne ville have Prabhupada væk fra New York, men han var ligeglad. Og der skete heller ikke noget.

Med andre ord er vi ikke med i en dommedagssekt, der varsler Jordens undergang og råder medlemmerne til at gemme sig under jorden i beskyttelsesrum for at blive de eneste overlevende til at starte en ny menneskehed. Selv hvis der skulle ske et eller andet katastrofalt, er det meget mere i Srila Prabhupadas ånd at være med i forreste linie og risikere sit liv for at hjælpe andre.

Hengivne fra Rusland kan fortælle om, hvordan de under krigene i Tjetjenien med fare for deres liv uddelte *prasadam* til tusinder af mennesker og var som lysende fakler midt i en forfærdelig situation. Sådan vil jeg meget hellere huskes, selv hvis det skulle koste mig livet eller førligheden, end at hytte mit eget skind langt væk i sikkerhed i en underjordisk hule et eller andet sted.

Hvad er der under alle omstændigheder at være bange for? Den, som Krishna beskytter, kan ingen dræbe, og den, som Krishna vil dræbe, kan ingen beskytte. Vi er altid underlagt Krishnas vilje og almagt i alle situationer, så hvorfor ikke have fuld

(Fortsættes side 23)

”Bøger bør udgives og distribueres i rigelig mængde. Praktisk tager er bøger grundlaget for Krishna-bevidsthedsbevægelsen. Uden bøger har vores prædiken ingen effekt.”

Srila Prabhupada

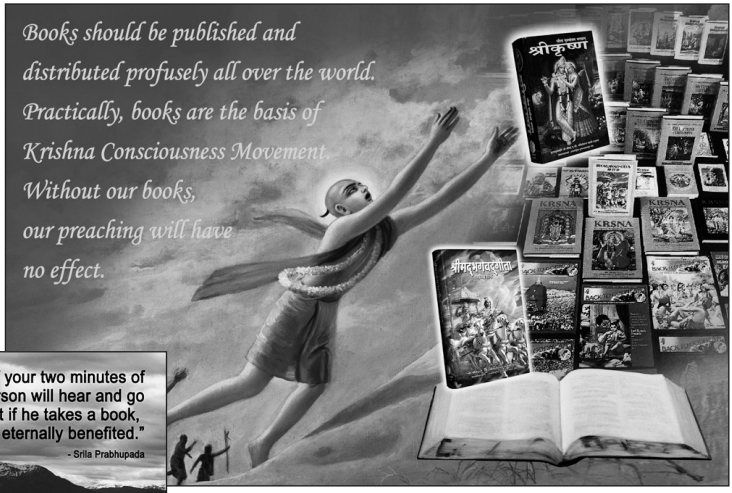

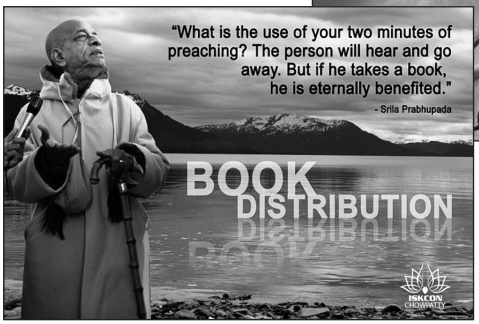

”Til hvad nytte er jeres to minutters prædiken? Personen vil lytte og gå væk. Men hvis han tager en bog, får han evig gavn deraf.”

Srila Prabhupada

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk ’to chant’, der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af ’Deity’:) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig ’harinama-sankirtana’)
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til ’monoteist’.
yajna: offerhandling
yatra: ’tempel’ i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Krishnas inkarnationer

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Kender du Krishnas inkarnationer? Jeg har lavet en krydsord for at teste dig. Jeg håber, du kan løse den. I hver rubrik skal du skrive et navn på en af Krishnas inkarnationer, som du skal finde ud af, hvem er, fra listen til venstre. Når du udfylder den rigtigt, kommer der et ord frem i den lodrette rubrik. Det ord har også noget at gøre med Krishnas inkarnationer. Du kan se løsningen i næste nummer af *Nyt fra Hare Krishna*. ॐ

1: Stopperen af dyreofringer.
2: Ham, der løftede jorden.
3: Han dræbte *ksatriyaerne* 21 gange.
4: Han bar et bjerg på Sin ryg.
5: Krishnas dværginkarnation.
6: Den ideelle konge.
7: En underlig fisk.
8: Den alttiltrækkende.
9: Han er meget vred.
10: Den næste inkarntion.

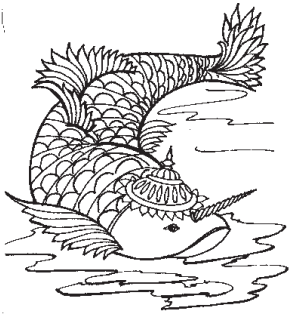

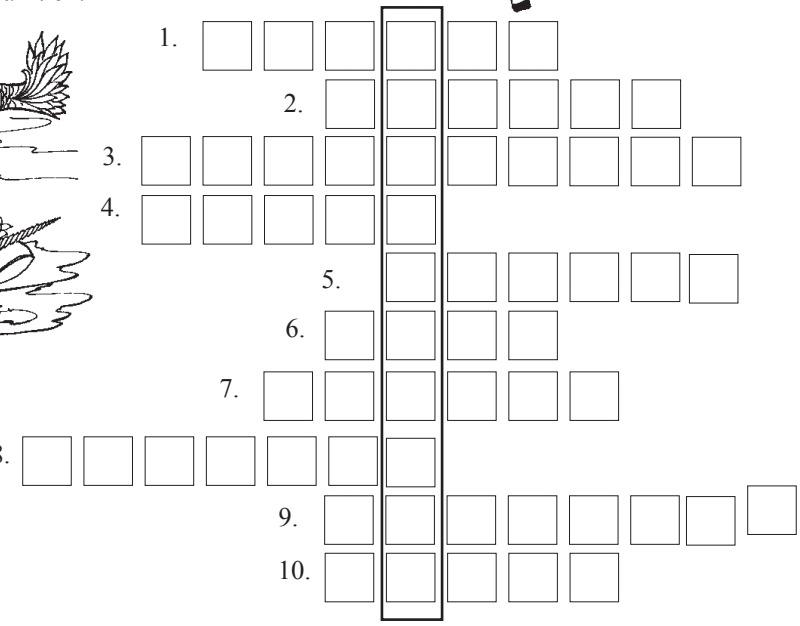

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Labanga Latika

Et vedisk alternativ til klejner?

”Labanga Latika, er det ikke navnet på en hengiven, der engang boede i Danmark?” vil nogen måske spørge. Jo det er rigtigt (nu bor hun i Sverige, nærmere betegnet Almviks Gaard), men Labanga Latika er også navnet på en delikat sødsag fra det bengalske køkken.

Jeg stiftede første gang bekendtskab med denne delikatesse under et madlavningskursus i Finland. I, der regelmæssigt læser denne klumme, ved, at jeg har bragt flere af opskrifterne fra dette kursus i det forløbne år.

Det skal du bruge:
en portion *puri*- eller *samosa*-dej
en portion *burfi* eller *halava*
hele nelliker
ghee til dybstegning
hjemmelavet sirup

Opskrifter på *samosa*, *puri*, *burfi* og *halava* kan du f.eks. finde i kogebogen Hellige Kalorier eller andre Hare Krishna-kogebøger.

Gør som følger: Lav en dej som til *purier* eller *samosaer*. Lav dernæst en portion *burfi* eller *halava* (gerne med cashewnødder og rosiner) og lad den køle af. Dernæst er fremgangsmåden som til *samosaer*. Dejen rulles ud i cirkler, placer en skefuld *burfi* eller *halava* på midten og fold siderne op, så de danner en lille ”pakke”. Man kan lukke pakken ved hjælp af en hel nellike, der stikkes ned i dejen, så enderne holdes fast (se billede).

Sirup: 2½ dl sukker og 1¼ dl vand bringes i kog i en gryde. Lad det koge 5-10 minutter, indtil du har en tyndtflydende sirup.

Varm ghee’en i en wok eller tykbundet gryde. Dybsteg *labanga’erne*, til de er gyldenbrune på begge sider. Læg dem dernæst i siruppen og lad dem trække i tyve minutter. Anret dem på Krishnas tallerken og server dem for Herren med stor kærlighed og hengivenhed.

Herefter kan du dele *labanga’erne* med venner og familie og nyde Krishnas sødmefyldte *prasadam*.

* Variationer: Tilsæt stødt nellike til siruppen.

Kokosfyld: 5 dl kokosmel og 2½ dl sirup koges sammen over lav varme, til det har en fast konsistens. Rør undervejs.

Den dovnes burfi: Økologisk karamelcreme fra Urtekram (fås i Føtex). ॐ

(**Mayas kalender...**, fortsat fra side 19.)

tro på, at Han nok skal arrangere det bedste for os, og at vi ikke behøver bekymre os, så længe vi handler, som Han ønsker det?

Vi nærmer os nu med hastige skridt 2012, endnu et år i en lang række af så mange år. Og dog – mange spådomme, der verserer i verden, forudsiger, at det vil blive et helt særligt år. Der kommer til at ske noget meget radikalt og voldsomt engang i 2012. Ja, ikke kun engang i 2012, men på en helt præcis dato, den 21. december, som er dagen, hvor mayaernes kalender slutter.

Maya-kalenderen er selvfølgelig interessant, om ikke andet, så fordi den vidner om en meget avanceret fortidskultur, der ligesom andre førcolumbianske amerikanske kulturer havde komplekse samfund med organisering, økonomi, politik og religion såvel som håndværk, kunst, skulptur, skrifttegn og en avanceret matematik. Mayaerne er sammen med den vediske kultur det eneste oldtidssamfund, der havde nullet med i deres talsystem. Vi tager nullet for givet, men det er faktisk et ret avanceret matematisk begreb. På samme måde vidner deres kalender om et folk, der mestrede komplicerede astronomiske beregninger og må have foretaget omhyggelige observationer af stjernehimlen i mindst 2000 år og sandsynligvis meget længere end det.

At mayaerne også har haft viden til at kunne forudse begivenheder selv i vores tid, kan ikke på forhånd afvises. Det er jeg faktisk heller ikke så skeptisk overfor. Jeg er blot skeptisk over for os moderne menneskers evner til at kunne fortolke, hvad det alt sammen betyder.

Mange tror, at maya-kalenderen angiver, at vi kommer til at opleve voldsomme naturkatastrofer og måske ligefrem kosmiske katastrofer med sammenstød mellem Jorden og en 12. planet, der kun med flere tusinde års mellemrum viser sig i denne del af vores solsystem, eller måske sammenstød mellem vores solsystem og en anden stjerne. Andre forventer et sammenbrud af vores nuværende civilisation. Hvem ved, alt er muligt.

Rent samfundsmæssigt ser det ud til, at vi er ved at rende ind i en voldsom økonomisk depression med alt, hvad det indebærer. At det vil ske på et eller andet tidspunkt, har vi vel også hele tiden haft på fornemmelsen. Srila Prabhupada var meget kategorisk med hensyn til det nuværende materialistiske samfunds fremtid. Det kan ikke fortsætte på denne måde i al uendelighed. Det virker ikke usandsynligt, at der kommer til at ske noget på dette område i 2012.

Men stadigvæk er det ikke noget at tage alt for alvorligt. Vi lever i den materielle verden, der er en lang Odyssé af katastrofer. Den virkelige pointe er, at vi alle kun er på et kort gæsteophold i denne verden. Om det er godt eller dårligt vejr i den korte tid, vi er her, er af mindre betydning. Det, der betyder noget, er, hvordan vi kommer herfra rent bevidsthedsmæssigt, og hvor vi går hen bagefter. Om døden kommer som en kosmisk katastrofe, en solplet af hidtil uset styrke, der griller os alle til kul, eller en forrykning af jordaksen og polerne med de katastrofer, det medfører, eller vi bliver dræbt i en bilulykke, får diagnosticeret uhelbredelig kræft eller hensygner en langsom død i en hospitalsseng, er blot en detalje.

Som hengivne passer det os bedst ikke blive alt for fordybet og medrevet af de midlertidige ting, der sker i den materielle verden, men blot tjene Krishna efter bedste evne, uanset hvilke omstændigheder Han anbringer os under. 2012 er således blot endnu et af Krishnas år, hvor vi får mulighed for at gøre mere hengiven tjeneste til Hans tilfredsstillelse. Lad os glemme maya! ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

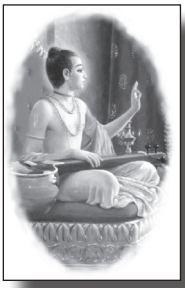

En forfærdelig trussel

En dag dukkede en fattig og lurvet mand uinviteret op til en stor festmiddag med mange gæster. Værten var ikke så lidt irriteret over denne ubudne gæst af tvivlsom status og nægtede derfor til at begynde med at give ham noget at spise.

”Hvis du nægter at give mig mad, kan jeg garantere dig for, at jeg vil gøre præcis det samme, som jeg gjorde forleden, da nogle folk i nabolandsbyen også havde den frækhed at nægte at give mig noget at spise under en stor festmiddag, de afholdt. Tænk på det og gør så, hvad du vil, og vær parat til at tage konsekvenserne af det,” sagde den fremmede mand med en tordnende stemme.

Værten krøb sammen under den mystiske trussel og ville ikke have, at noget uheldigt skulle ske under hans store fest. Han fandt sig i den uønskede og ubehagelige gæst og gav ham mad på lige fod med alle de andre gæster.

Da middagen var ovre, og alle lå og sundede sig, tog værten sig sammen og spurgte den fremmede mand: ”Min gode mand, vil du ikke fortælle, hvad du gjorde, da folk i den anden landsby havde den frækhed at nægte dig et måltid.”

”Jeg sultede,” kom det lakoniske svar.

(Man skal ikke unødigt lade sig imponere af hvem som helst) ॐ

December 2011

Mandag 5.12 Srimad Bhagavad-gitas fremkomst
Tirsdag 6.12 Ekadasi (*mahadvadasi*, faste fra korn og bønner for *Moksada Ekadasi*)
Onsdag 7.12 Bryd fasten imellem 8:22–9:33
Lørdag 10.12 Katyayani-vrata ender
Onsdag 14.12 Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras bortgang
Tirsdag 20.12 Sri Devananda Panditas bortgang
Onsdag 21.12 Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for *Saphala Ekadasi*)
Torsdag 22.12 Bryd fasten imellem 8:37–10:57
Sri Mahesa Panditas bortgang
Sri Uddharana Datta Thakuras bortgang
Søndag 25.12 Sri Locana Dasa Thakuras fremkomst
Tirsdag 27.12 Srila Jiva Goswamis bortgang
Sri Jagadisa Panditas bortgang
Onsdag 4.1.2012 Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Putrada Ekadasi*)
Torsdag 5.1 Bryd fasten imellem 10:36–11:02
Sri Jagadisa Panditas fremkomst
Søndag 8.1 Sri Krishna Pusya Abhiseka
Fredag 13.1 Sri Ramacandra Kavirajas bortgang
Srila Gopala Bhatta Goswamis fremkomst
Lørdag 14.1 Sri Jayadeva Goswamis bortgang
Søndag 15.1 Sri Locana Dasa Thakuras bortgang
Ganga Sagara Mela

Alle henvendelser til:
Nyt fra Hare Krishna
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930
Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk